

۲۰۲۲/۰۳/۱۹

محمد عارف عباسی

فاجعه بشری تجاوز بر حریم اکراین!

کمال افتخار که بحث مطرح شده بی من پیرامون فاجعه تحمیلی بر ملت اکراین در بخش نظر سنجی این وبسایت موضوعی آفرید که اقبال توجه شما بزرگواران صاحب قلم و صاحب اندیشه را یافت.

تبصره های آموزنده شما بر جوانب مختلف این بحران ساخته دست بشر روشنی انداخت.

با مطالعات و وارد بودن به ابعاد مختلف جنو پالتکس منطقه، الحاق یک خطه توسط نیرو های استعماری متبارز زمان به یک محور زورمند قدرت، ادعای مالکیت امروزی آن مملکت را توجیه نمی کند.

چه بسی کشور های امروزی منطقه در قلمرو امپراتوری های فارس، اعراب و خوارزم شاهیان ، سلاجقه، غزنویان شامل بودند که هجوم سیل آسای چنگیز این ساخت و بافت را درهم ریخت، روسیه امروزی خود برای دو قرن در تصرف مهاجمان امپراتوری مغل بودند. امپراتوری عثمانی با قلمرو پهناور آن

ظهور نمود. که ترکیه امروزی ادعای مالکیت ممالک متصرفه را در شمال، جنوب، شرق و غرب نمی تواند.

من تا حدی که می دانم این فاجعه کنونی تحمیل شده را بر ملت اکراین به حیث قربانی ناحق یک ملت ثالث در رقابت های جنگ سرد می بینم، که تا هنوز این رقابت با تغییر اهداف و ستراتیجی ها به حیث آتشی زیر خاکستر معاهدات و توافقات شکننده و نا پایدار باقیست و با وزش کم ترین باد تحول خلاف میل یک جانب با بهانه جویی ها شعلور می گردد، که عواقب آن محدود به جانبین تضاد نمانده پای منطقه و حتی جهان را در یک نبرد غیر مترقبه، چنان چه قبلاً رخ داده، جبراً خواهد کشاند.

موقف افغانستان در قرن ۱۹ و قرن ۲۰ با تحمل قربانی، ویرانی و تباهی به حیث دربان منافع انگلیس در نیم قاره هند بریتانوی غرض سد آفرینی علیه تجاوز روسیه و صیانت منافع اتحاد شوروی و انتقام جویی امریکا همگونی با با رقابت های کنونی و پرداخت تاوان توسط ملت بی گناه اکراین دارد.

من این فاجعه را آن چه بر مردم اکراین زن، مرد و طفل آن می گذرد فارغ از انگشت دراز نمودن به سوی جانب خاصی و تشخیص ملامت و سلامت در چهره هیولای عبوس و خبیث جنگ با تمام عواطف و احساسات انسانی می نگرم. این جنگ و هر جنگی که باشد، به جز دفاع از حق مشروع، هیچ نوع توجیه نه دارد، چه حاصل جنگ ریختن خون انسان است با تباهی و ویرانی آوارگی و هزاران مصیبت روحی و روانی.

آیا کسی صدمه روانی طفلی را که در نیمه های شب یخ بندان زمستان با ترس و هراس مجبور به فرار و ترک خانه اش می گردد درک کرده می توانند که این تأثیر ناگوار تا ابد به حیث یک خاطره دردناک در ذهنش باقی می ماند و لو که زندگی بهتری را پیش رو داشته باشد.

چنگ ممثل غریزه نهانی وحشیانه انسان است که از دست و گریبان شدن دو نفر تا مصاف قشون های مسلح و مجهز دو اردو را در بر می گیرد.

تمدن، گسترش معرفت و دانش این خوی ددمنشی را تغییر نه داده جنگ تا هنوز با عین پیامد ها ابزاری و وسیله ایست برای حصول مقاصد و منافع مختلف.

صحنه های دردناک و قلب جریحه دار کن و مصیبت آفرین جنگ در هر گوشه دنیا هر عامل و انگیزه که داشته باشد نزد انسان واقعی با احساس عالی درک ارزش حیات یک بشر برای خودش، زن و فرزندانش و پدر و مادرش جنگ قبیح ترین، شنیع ترین و ددمنشانه ترین عملی است که باز هم آدمی به آن متوسل می گردد .

پایان.

برای مطالب دیگر محمد عارف عباسی روی عکس کلیک کنید

